
Cat_Colom: quatre viatges

Autor:

Data de publicació: 20-05-2018

Cristòfor Colom va fer quatre viatges creuant l'Atlàntic a la recerca de l'Extrem Orient. El seu primer viatge és cridat el Viatge Major, els restants són els "viatges menors". Cristòfor Colom va fer quatre viatges creuant l'Atlàntic a la recerca de l'Extrem Orient. El seu primer viatge és cridat el Viatge Major, els restants són els "viatges menors".

(Cristófor Colom; Catalunya, ? - Valladolid, 1506) Descobridor d'Amèrica. L'origen d'aquest navegant, probablement italià, està embolicat en el misteri per obra d'ell mateix i del seu primer biògraf, el seu fill Ferran Colón . Sembla ser que Cristòfor Colom va començar com artesà i comerciant modest i que va prendre contacte amb el mar a través de la navegació de cabotatge amb fins mercantils.

En 1476 va naufragar la flota genovesa en què viatjava, en ser atacada per corsaris francesos prop del cap de Sant Vicent (Portugal); des de llavors Colom es va establir a Lisboa com a agent comercial de la casa Centurione, per a la qual va realitzar viatges a Madeira, Guinea, Anglaterra i fins i tot Islàndia (1477).

Després es va dedicar a fer mapes i a adquirir una formació autodidacta: va aprendre les llengües clàssiques, que li van permetre llegir els tractats geogràfics antics (tenint així coneixement de l'esfericitat de la Terra, defensada per Aristòtil o Ptolomeu i comunament acceptada entre els estudiosos del segle XV), i va començar a prendre contacte amb els grans geògrafs de l'època (com el florentí Toscanelli).

Primer viatge: Descobriment d'Amèrica

El 3 d'agost de 1492, Cristòfor Colom juntament amb els germans Martín i Vicente Pinzón i 120 homes, va partir del Port de Pals (Espanya) amb dos caravel·les (La Niña i La Pinta) i una nau (La Santa Maria). Van navegar fins a les Illes Canàries i d'allà van partir a l'oest. En veure passar el temps sense tocar terra, la desesperació dels tripulants va

provocar un amotinament que Colom va calmar prometent que si en tres dies no albiraven terra, tornarien a Espanya.

El 12 d'octubre de 1492, a les 2 del matí, després de 72 dies de navegació, el mariner Rodrigo de Triana va veure terra ferma. Cristóbal Colón i la seva expedició van arribar a la illa que els nadius anomenaven Gunahaní, i que Colom va batejar com San Salvador, situada a l'arxipèlag de les Lucayas o Bahames. Immediatament va començar a explorar la zona i aviat va arribar a l'actual Cuba, a la qual va cridar Joana.

Colom estava convençut d'haver arribat a les Índies Orientals i per això va cridar "indis" als seus habitants. A més, amb la idea fixa de que estava en Catay, Colom es va donar a la tasca de buscar la residència del Gran Khan, de manera que va recórrer part del nord de Cuba en direcció ponent i va arribar a la illa que avui és d'Haití i de la República Dominicana, a la qual va batejar com la Espanyola

En aquest lloc, Colom va construir un fort amb les restes de la Santa Maria, que s'havia estavellat contra un escull i naufragat. Aquest refugi es va cridar "Fort de Nadal" i va ser el primer assentament espanyol a Amèrica.

El 4 de gener de 1493, Cristòfor Colom va tornar a Espanya amb les dues caravel·les que li quedaven, deixant 40 homes en el fort Nadal. A Barcelona, els Reis Catòlics van rebre solemnement a l'Almirall, que va arribar mostrant 06:00 aborígens, alguns fruits exòtics, com la pinya, papagais i una mica d'or. L'èxit i fama de l'empresa expedicionaria de Colom li va permetre obtenir el finançament per a un segon viatge.

Segon viatge: la recerca dels tresors de l'Índia

Amb el suport dels Reis Catòlics, Cristòfor Colom decideix emprendre una altra expedició ja que estava convençut que encara li quedava el més important per descobrir: els tresors dels pobles orientals.

Colom va partir de Cadis el 25 de setembre de 1493, al comandament de 17 vaixells i 1200 homes. Quaranta dies més tard va descobrir les Antilles, Cuba i Puerto Rico. Cap a fins de novembre va arribar a l'Espanyola i va trobar el "fort de Nadal" destruït: els 40 voluntaris havien estat assassinats. Llavors va ser allà on Colom va fundar la primera ciutat, la qual va cridar Isabela, en honor a la reina d'Espanya.

Part de l'expedició va tornar afeblida i malalta a Espanya en 12 vaixells. A l'abril de 1494 Colom va seguir explorant el Mar de les Antilles amb prou feines 3 caravel·les. Malgrat els seus esforços per trobar el continent (les Índies, el Japó, l'Imperi Xinès ...), només es va topar amb una altra illa (Jamaica) i poc or. Quan va retornar a Isabela es va trobar amb greus problemes. Els espanyols obligaven els indis a que els lliuressin l'or i es mataven entre si.

Tampoc arribaven bones notícies d'Espanya: molts dels que havien tornat criticaven a Colom davant la Cort i el denunciaven com un pèssim administrador en les noves colònies de les Índies. El navegant genovès va retornar llavors a Espanya. Allà va presentar la seva defensa davant els Reis Catòlics.

Tercer viatge: el Paradís Terrenal

A causa del desprestigi a les Índies i a la difícil situació econòmica de la Corona, el tercer viatge resulta més complicat que l'anterior. Fins i tot, la manca de voluntaris per acompanyar a Colom en el seu viatge, va fer que la Corona perdonés als delinqüents que estiguessin disposats a embarcar-se en aquest viatge.

El 30 de Maig de 1498, part de Sanlúcar de Barrameda amb sis naus prenent el camí del Sud. El 31 de Juliol va arribar a l'illa de Trinitat. D'allí va passar a les costes de Veneçuela i finalment en travessar l'estret de la Boca de Sierpes, arriba a la Península de Paria. Allà es va trobar amb indis adornats de perles i amb un paisatge exuberant i, tal com ho revelen les cartes que enviés als reis, Colom va pensar que havia descobert "El Paradís Terrenal".

El 13 d'Agost abandonen el Golf de Paria i passen davant de Tobago i Granada seguint rumb cap a l'Espanyola que havia quedat sota el control dels seus dos germans (Bartolomé i Diego). Es va trobar amb que els colons espanyols s'havien revoltat a causa de la febre d'or, la inadaptació al clima i la severa disciplina imposada per Bartolomé. Colom va fer llavors penjar a diversos, però només va aconseguir augmentar les rebel·lions.

Els revoltats, per la seva banda, van informar a la Corona sobre els abusos i actes de crueltat que cometia la família Colom a l'illa. A l'octubre de 1498, Colom va enviar una carta als reis d'Espanya sol·licitant ajuda per dominar la situació.

Finalment, el 23 d'agost de 1500 Francisco de Bobadilla és enviat per la Corona a l'Espanyola, per substituir el virrei i governador. Va haver-hi certa resistència per part de Colom i la seva família, la qual cosa va obligar a arrestar-i tornar a Espanya a principis d'octubre.

Quart viatge: L'últim

En consideració als seus serveis, la Cort va retirar els càrrecs a Colom i a més, va recuperar el suport per a una quarta expedició. L'11 de maig de 1502, part juntament amb el seu germà Bartolomé i el seu fill Hernando Colón des de Cadis amb quatre naus i 150 homes. L'objectiu principal d'aquest viatge era tocar terra ferma i trobar un pas cap a la zona de les especierías, l'avantsala a la costa oriental del continent asiàtic.

Durant el viatge les caravel·les de Colom van patir els atacs de l'huracà, quedant tres d'elles a la deriva. No obstant això, van seguir endavant i el 24 de juliol es van ancorar en una illa del Jardí de la Reina, arribant l'1 d'agost a l'Amèrica Central a l'altura del cap d'Hondures. Des d'allà van fer un recorregut vorejant les costes de Nicaragua, Costa Rica i Panamà.

Al desembre van arribar al Canal de Panamà en on es van dedicar a la recerca d'or, que segons els indis les mines estaven ubicades exactament en Veragua. Malgrat l'esforç, mai van trobar res.

No obstant això, al gener van arribar a un lloc ric en or, en on van fundar una ciutat, Santa Maria de Betlem, la qual quedaria a càrrec de Bartomeu, Pla que va ser abandonat, ja que els indis es van rebel·lar. Així que parteixen el 15 d'abril rumb cap al sud, només amb tres de les naus.

En el camí, a Puerto Bell renuncien a una altra de les seves caravel·les, prossegueixen fins a l'actual Cap Tauró. El primer de maig canvien el rumb cap al nord i es dirigeixen cap a l'Espanyola. Però no aconsegueixen aquest objectiu i es veuen obligats a deixar aquests dos vaixells a Jamaica. Aquest naufragi els sotmet durant llargs mesos a una vida de constant perill, sotmesos al setge de la fam i dels indis, fins a arribar a l'Espanyola i demanar auxili al governador Ovando. Aquest envia una expedició de socors que aconsegueix posar fora de perill a Colom i la seva tripulació.

El 28 de juny surten de Jamaica i el 12 de setembre parteixen de l'Espanyola rumb cap a Espanya. Finalment, arriben a Sanlúcar de Barrameda el 7 de novembre de 1504. Així conclou la carrera d'aquest mariner audaç, tenaç i valent, que

mor molt malalt al cap d'un any i mig, el 20 de maig de 1506, sense tenir noció del enorme abast i transcendència que haurien de tenir els seus descobriments.